

En hoe het nou precies ging wait Hannes nait meer, mor Kees, dij zogenoamde makste ponny van t haile paark, wer haildal kwoad. Hai bokte en staigerde Hannes wer der bang van en Minoa laip al jankend vot, zai hadden het mit heur baide hailmoal had. Deur dat bokken en staigeren ston Kees haildal schaif veur kaar. Terwiel Minoa in baarm zat te janken, was Hannes bezig peerd weer recht veur kaar te kriegen, mor dat kreeg hai dus nait kloar, taauwen zaten in toeze. Hannes zien zunnige stemming was ook haildal vot. Doar zaten ze nou midden in t bos en gain mins te bekennen. Oh hadden wie dit mor nooit doan, ik wil wel kroepend terug noar tint, zee Minoa.

Noa ongeveer n haalf uur zag Hannes in de verte n autootje van stoatsbosbeheer, zai mit heur baide aan t wuiven en Hannes der op oaf. Wat nou zee Boswachter. Hannes dee t verhoal in geuren en kleuren, soamen konden zai ducht heur Kees der wel weer veur kriegen. Mor dat lukte nait, want dr was wat kapot goan.

Boswachter is dou mor mit auto op t vehuurbedrief oaf goan, en kwam dr mit n maid van t bedrief weer aan. Dou was alles hail gaauw kloar. Kees der weer veur, en dou kon Hannes wel weer minnen zee t wicht. Ik huif nait meer, breng ons mor zo gaauw meuglek weer noar tint. En dou wol Kees wel runnen t was net of hai staal rook.

As Hannes en Minoa ais weer op heur tandem fietsen en zai zuggen in t laand n broen peerdje stoan din huiven ze mekoar mor aan te kieken en waiten genog. Ain moal mor nooit weer.

Dit verhoal heb ik schreven veur de schrieverswedstried van gemaainte Loppersum in 2006. k Haar gain pries, mor wol hom joe wel even lezen loate.

Johan Beukema